

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3014200757
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3014200757.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Poľovnícky klub Kulháň so sídlom Dopravná 2069/1, Topoľčany, IČO: 31 202 594, proti odporcovi Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 7/7, Bánovce nad Bebravou, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Krajský súd u k l a d á Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 7/7, Bánovce nad Bebravou povinnosť konať a vydať rozhodnutie vo veci schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň so sídlom Dopravná 2069/1, Topoľčany, IČO: 31 202 594, ktoré konanie sa vedie na Okresnom úrade Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor pod č. OÚ-Bn-PLO-214/002591, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom podľa § 250t ods. 4 O.s.p. domáha, aby súd uložil odporcovi povinnosť do 5 dní rozhodnúť vo veci schválenia zmluvy o výkone práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská uzavretú medzi Lesmi SR, š.p. Banská Bystrica a Poľovníckym klubom Kulháň dňa 29.04.2008, vedeného pod číslom konania OÚ-Bn-PLO-214/002591.

V návrhu navrhovateľ dôrazne namieta procesný postup odporcu (predtým Obvodného lesného úradu v Trenčíne, odbor hospodárstva a poľovníctva so sídlom Nám. Sv. Anny č. 7 Trenčín), ktorý svojím rozhodnutím č. 2013/00001-2 zo dňa 10.01.2013 prerušil predmetné konanie (konanie o schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň) z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke - podania žaloby o určenie neplatnosti evidencie zmluvy a jej právnej neúčinnosti dňa 14.10.2011 vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/194/2011. Navrhovateľ ďalej vo svojom návrhu zdôraznil, že s prerušením konania nesúhlasil, v zmysle ust. § 29 ods. 3 správneho poriadku však nebolo možné voči rozhodnutiu podať odvolanie. Preto žiadosťou zo dňa 07.05.2013 žiadal príslušný Obvodný lesný úrad v sídle kraja Trenčín o pokračovanie v konaní, na ktorú žiadosť však úrad nereagoval. Žiadosťou zo dňa 30.05.2013 sa navrhovateľ obrátil na nadriadený orgán - Obvodný lesný úrad v Trenčíne, aby atrakciou pre nečinnosť prvostupňového orgánu stiahol rozhodnutie na seba. Listom zo dňa 13.08.2013 oznámil nadriadený správny orgán navrhovateľovi, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť, nakoľko by tým bol porušený § 29 ods. 4 správneho poriadku. Ďalšej nápravy sa domáhal navrhovateľ sťažnosťou na nečinnosť adresovanou Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 14.04.2014, listom zo dňa 14.05.2014, č. 2831/2014-021-54-PO však ministerstvo sťažnosti navrhovateľa nevyhovelo. Následne sa navrhovateľ opakovane obrátil na nadriadený orgán - Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, ktorý žiadosti navrhovateľa listom zo dňa 20.08.2014, č. OÚ-TN-OOP4-2014-019305-002

opätovne nevyhovel. V dôsledku popísanej nečinnosti orgánov štátnej správy si navrhovateľ uplatnil voči Slovenskej republike - Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka nárok na náhradu škody, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 19C/96/2010 s tým, že súd medzitým rozsudkom zo dňa 08.07.2014 vyslovil, že k zbytočným priesťahom vo veci schvaľovania nájomnej zmluvy uzavretej dňa 29.04.2008 medzi navrhovateľom a Lesmi SR, š.p. o výkon práva poľovníctva, došlo. Navrhovateľ ďalej zdôraznil, že posledným rozhodnutím správneho orgánu v merite je rozhodnutie Krajského lesného úradu Trenčín zo dňa 25.10.2012, č. 2012/00173-29, ktorým bolo zrušené prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu Trenčín, pričom od tohto dátumu odporca (predtým Obvodný lesný úrad Trenčín) v merite veci nerozhodol. Navrhovateľ poukázal vo svojom návrhu na obštrukcie zo strany Ing. Jaroslava Závodského - zástupcu účastníka v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/194/2011, pre ktoré súdne konanie bolo práve prerušené predmetné správne konanie. Navrhovateľ uviedol, že N.. Y. Z. si nepreberá riadne súdne zásielky, pričom od roku 2011 sa nekonalo ani jedno meritórne pojednávanie vo vyššie uvedenom súdnom spore (pod sp. zn. 27C/194/2011).

Odporca vo vyjadrení k návrhu, ktoré si súd od neho vyžiadal vyslovil názor, že v danom prípade sa nejedná o nečinnosť podľa § 50 správneho poriadku. K tej podľa odporcu dochádza iba ak správny orgán príslušný rozhodnúť nezačal konanie, alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2 správneho poriadku. V tomto konaní bolo konanie riadne začaté a dodržané boli všetky zákonné lehoty, keď počas prerušenia konania lehoty neplynú. Uviedol, že účastník konania nemá právny nárok na to, aby sa na jeho žiadosť pokračovalo v prerušenom konaní. Uviedol, že v súdnej veci nie je naplnená dikcia § 250t O.s.p., pretože správny orgán má vážny dôvod na prerušenie konania podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke. Príslušný správny orgán nie je povinný urobiť si o predbežnej otázke úsudok sám a účastník konania nemá právny nárok na to, aby sa pokračovalo v konaní, ak príslušný orgán vo veci ešte právoplatne nerozhodol. Ďalej odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že k prerušeniu konania podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku nie je potrebný súhlas navrhovateľa a proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Zopakoval, že navrhovateľ nemá právny nárok nútiť správny orgán pokračovať v konaní pred rozhodnutím o predbežnej otázke s tým, že správny orgán nie je povinný, ak si nie je istý odpoveďou na túto otázku, urobiť si o predbežnej otázke úsudok sám. Správny orgán odmieta niesť právne následky v prípade, že si sám urobí úsudok o predbežnej otázke a príslušný orgán verejnej moci rozhodne o predbežnej otázke inak. Navyše, ako dodal odporca, v danom prípade nie je rozhodnuté nie z dôvodu priesťahov v konaní ako tvrdí navrhovateľ, ale preto, že nikto z vlastníkov Poľovného revíru Dubiská nesúhlasí, aby jeho užívateľom bol navrhovateľ (Poľovnícky klub Kulháň). Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu opakovane zdôraznil, že nevydá rozhodnutie pred vyriešením predbežnej otázky, pretože nie je na to povinný a nebude riskovať, že rozhodne inak ako rozhodne príslušný orgán riešiaci predbežnú otázku. K súdnemu konaniu, na ktoré sa odvoláva v návrhu navrhovateľ vo veci náhrady škody proti Slovenskej republike - Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 19C/96/2013 odporca uviedol, že toto konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, a preto je zbytočné sa ním zaoberať. V závere svojho vyjadrenia odporca opakovane zdôraznil, že správny orgán považuje predmetnú predbežnú otázku za podstatnú, keďže jej zodpovedanie podmieňuje rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania. Správny orgán, ak si nie je istý odpoveďou na predbežnú otázku nie je povinný robiť si o predbežnej otázke úsudok sám. V prípade rozhodnutia súdu, ktorým by uložil povinnosť správneho orgánu rozhodnúť napriek nezodpovedanej predbežnej otázke je potrebné podľa odporcu posúdiť aj fakt, kto bude niesť zodpovednosť za následky, ak bude predbežná otázka napokon zodpovedaná inak ako si na ňu odpovie správny orgán.

K vyjadreniu odporcu sa podaním zo dňa 26.11.2014 vyjadril navrhovateľ. Vyslovil názor, že výklad správneho poriadku ako ho odporca prezentoval vo svojom vyjadrení k návrhu je porušením všetkých ústavných práv a napokon aj správneho poriadku podľa § 3 ods. 3 vybaviť vec včas a bez zbytočných priesťahov. Navrhovateľ zdôraznil, že ak je odporca názoru, že zmluvu medzi navrhovateľom a Lesmi SR, š.p. uzavretú dňa 29.04.2008 nie je možné schváliť z akéhokoľvek dôvodu najmä, že medzičasom bola zaevidovaná zmluva vlastníkov, má právo zmluvu neschváliť a navrhovateľ právo po nadobudnutí právoplatnosti takéhoto rozhodnutia podať návrh na preskúmanie rozhodnutia v správnom konaní súdom.

Na vyjadrenie navrhovateľa reagoval odporca podaním zo dňa 08.12.2014 (doručeným tunajšiemu súdu 15.12.2014), v ktorom opätovne rozoberal, čo je možné považovať za nečinnosť a čo nie. Uviedol, že nečinnosť správneho orgánu je protiprávny stav, keď správny orgán vecne a miestne príslušný vo veci konať a rozhodnúť buď nezačal konanie vôbec, alebo nerozhodol v zákonnej lehote. Nejedná sa teda o nečinnosť podľa § 50 správneho poriadku. K tej dochádza iba ak správny orgán príslušný rozhodnúť nezačal konanie, alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2 správneho poriadku. V tomto konaní bolo konanie riadne začaté a dodržané boli všetky zákonné lehoty. Počas prerušenia konania lehota neplynú. Odporca ďalej uviedol, že dôvodom prerušenia konania (ktoré navrhovateľ nesprávne považuje za nečinnosť správneho orgánu) je rozhodovanie súdu o predbežnej otázke. S odkazom na komentár správneho poriadku odporca dodal, že správny orgán obligatórne preruší konanie, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke podľa ust. § 40 správneho poriadku. Predbežnou otázkou sa rozumie otázka, od ktorej posúdenia závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom konania. Môže ísť o otázku, o ktorej rozhoduje iný orgán verejnej moci, napr. súd. Správny poriadok nestanovuje lehotu dokedy sa konanie prerušuje, ak sa vyskytla predbežná otázka. Zásadne platí, že pokračovanie konania sa viaže na právoplatnosť rozhodnutia o predbežnej otázke, teda konanie je prerušené do času, keď rozhodnutie o predbežnej otázke nadobudlo právoplatnosť. Ak príslušný orgán vo veci ešte nerozhodol alebo ani nezačal konanie, nie je správny orgán povinný urobiť si o predbežnej otázke záver. Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie negatívny jav, ktorý nastáva vtedy, keď správny orgán vo veci nekoná (je pasívny), aj keď podľa zákona je povinný konať. Podľa názoru odporcu je v súdnej veci zrejmé, že správny orgán je nečinný z dôvodu rozhodovania o predbežnej otázke, t.j. nie je podľa zákona povinný konať. To znamená, že nemôže ísť o porušenie subjektívnych práv, ktoré sú chránené formuláciou uvedenou v ust. § 250t O.s.p.. Odporca taktiež poukázal na to, že nielen on, ale i Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR ako aj ďalšie orgány, u ktorých sa navrhovateľ domáhal pokračovania konania, nevyhoveli žiadostiam a urgenciám navrhovateľa z objektívnych dôvodov a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odporca považuje návrh v celom rozsahu za nedôvodný, účelový s cieľom prinútiť konať správny orgán podľa predstáv navrhovateľa, a to bez opory v zákone. Odporca začal konanie v súlade so zákonom a dodržal všetky zákonné lehoty, t.j. nebol nečinný. Za nečinnosť podľa odporcu nemožno považovať skutočnosť, že navrhovateľov právny názor je odlišný od právneho názoru a následného postupu správneho orgánu. Odporca v závere navrhol návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Podaním zo dňa 13.01.2015 opätovne reagoval na vyjadrenie odporcu navrhovateľ a uviedol, že v spore o povinnosť vo veci rozhodnúť sa nerozhoduje o merite veci, ale iba o povinnosti konať, keďže pod zámienkou prerušenia konania odporca nekoná. Navrhovateľ poukázal na to, že odporca už vo veci evidencie zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní rozhodol, a teda si už sám vyriešil predbežnú otázku, ktorá je predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/194/2011. Preto podľa názoru navrhovateľa nič nebráni odporcovi, aby vo veci rozhodol a z tohto dôvodu zmluvu uzavretú medzi navrhovateľom a Lesmi SR š.p., Banská Bystrica, neschválil. Nekonáť vo veci s odvolaním sa na neskončený spor vedený na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/194/2011 považuje navrhovateľ za neopodstatnené. Navrhovateľ zdôraznil, že niet dôvodu čakať na súdne rozhodnutie vo veci 27C/194/2011, nakoľko rozhodnutie súdu, ktoré by bolo iné ako rozhodnutie správneho orgánu by mohlo byť podkladom na prípadnú obnovu konania. V závere navrhovateľ poukázal na zásadu hospodárnosti a rýchlosti správneho konania. Ako uviedol, jej podstata spočíva v tom, aby správne orgány vybavili vec včas a bez zbytočných prieťahov a aby zároveň konanie prebiehalo hospodárne s použitím najvhodnejších prostriedkov vedúcich k správne vybaveniu veci. Táto zásada korešponduje s čl. 48 Ústavy SR, podľa ktorej každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. To, že doposiaľ nie je rozhodnuté o zmluve uzavretej dňa 24.04.2008, nesvedčí podľa navrhovateľa o rešpektovaní vyššie uvedenej základnej zásady správneho poriadku.

Podaním zo dňa 03.02.2015 (došlým na tunajší súd 06.02.2015) odporca k písomnosti navrhovateľ uviedol, že ním uvádzané skutočnosti nemajú žiadny právny ani logický súvis so vznikom predbežnej otázky a s tým súvisiacim prerušením konania. Kardinálnou skutočnosťou podľa odporcu je totiž samotný vznik predbežnej otázky a nie skutočnosti, ktoré vznikajú v konaní, v ktorom sa o nej rozhoduje a na ktoré nemá odporca žiaden vplyv. K zásade hospodárnosti a rýchlosti správneho konania odporca uviedol, že navrhovateľ citovanú zásadu uvádza účelovo a túto vytrhol z celkového kontextu. Odporca zdôraznil, že v konaní sa vyskytla predbežná otázka, o ktorej rozhoduje v súčasnosti súd. Pri vzniku predbežnej otázky prerušuje správny orgán konanie, a preto takýmto postupom nedochádza

a ani nemôže dochádzať k porušeniu zásady rýchlosti a hospodárnosti konania. Zásadu rýchlosti a hospodárnosti, ako dodal odporca, je potrebné vnímať cez optiku okolností konkrétneho prípadu a v prieniku so všetkými, a to tak procesnými ako aj ústavnými zásadami. Nemožno ju interpretovať a aplikovať izolovane a účelovo podľa potrieb účastníka konania.

Krajský súd v Trenčíne ako orgán, v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti postupu orgánov verejnej správy, keď pod postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 7 ods. 2, § 244 ods. 1, 3, § 250t O.s.p.), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie (§ 246 ods. 1 O.s.p., § 246a ods. 1 veta druhá O.s.p.), preskúmal napádaný postup správneho orgánu podľa § 250t a nasl. O.s.p.. Po zistení, že návrh bol podaný oprávnenou osobou (§ 250 ods. 2, § 250t ods. 1 O.s.p.), za ktorú koná člen s právnickým vzdelaním (§ 250a, § 250t ods. 8 O.s.p.), po splnení podmienky prípustnosti, keď navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis (§ 250t ods. 1 veta posledná O.s.p.), Krajský súd v Trenčíne rozhodol o návrhu bez pojednávania (§ 250t ods. 4 O.s.p.) a po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom administratívneho spisu dospel Krajský súd v Trenčíne jednomyseľne k záveru, že nakoľko námietka odporcu je dôvodná, je potrebné priznať navrhovateľovi pred nečinnosťou odporcu ochranu a preto výrokom tohto uznesenia uložil odporcovi vo veci konať (§ 250t ods. 4 veta druhá O.s.p.).

Predmetom konania v danej veci je preskúmanie, či odporca ako orgán verejnej správy je nečinný vo veci schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň so sídlom Dopravná 2069/1, Topoľčany, IČO: 31 202 594, ktoré konanie sa vedie na Okresnom úrade Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor pod č. OÚ-Bn-PLO-214/002591.

Krajský súd v Trenčíne predovšetkým zdôrazňuje, že z rozsiahleho administratívneho spisu, ktorý odporca súdu predložil na jeho žiadosť je zrejmé, že:

1) Správne konanie vo veci schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň (navrhovateľa) sa začalo podaním žiadosti dňa 7. mája 2008.

2) Vo veci bolo opakovane (celkovo trikrát) rozhodnuté prvostupňovým správnym orgánom (rozhodnutia č. 2010/00087-21 z 10.08.2010, č. 2011/00057-25 z 17.05.2011, č. 2011/000490-4 z 02.01.2012), všetky rozhodnutia však boli odvolacím správnym orgánom zrušené (rozhodnutia č. 11680/2010-720/1109 z 31.11.2010, č. 3474/2011-720 z 28.09.2011, č. 2012/00173-29 z 25.10.2012). Od posledného zrušujúceho rozhodnutia nie je v merite veci doposiaľ rozhodnuté.

3) V období rozhodovania o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň (navrhovateľa), prvostupňový správny orgán zaevidoval na totožný Poľovný revír (Dubiská) dňa 26.08.2010 zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru č. 2010/99/000196-210 o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z..

4) Dňa 10.01.2013 prvostupňový správny orgán svojím rozhodnutím č. 2013/00001-2 správne konanie prerušil z dôvodu vedenia súdneho konania (konanie je vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/194/2011, návrh bol podaný dňa 14.10.2011) o určenie neplatnosti evidencie zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. a jej neúčinnosti.

Krajský súd v Trenčíne je jednoznačne toho názoru, že vyššie uvedené skutočnosti vo vzájomnej súvislosti v úplnej zhode preukazujú, že odporca ako orgán verejnej správy je v konaní nečinný. Od podania žiadosti o schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň uplynulo viac ako 7 rokov a doposiaľ v merite veci nie je právoplatne správnymi orgánmi rozhodnuté. Bez ďalšieho, už len na základe tejto skutočnosti (keď konanie trvá viac ako 7 rokov) nie je možný iný záver ako ten, že správne orgány v súdnej veci nerešpektovali ústavné právo účastníka (navrhovateľa), aby jeho vec bola prejednaná bez zbytočných

prieťahov. Ústavné právo, ktorého predmetom je ochrana pred nečinnosťou správnych orgánov vyplýva z článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne. Toto právo je široko koncipované, vždy však zahŕňa taktiež ochranu pred nečinnosťou. Naposledy uvedeným „iným orgánom“ sú myslené predovšetkým práve správne orgány. Súčasťou práva je i v článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd zakotvená povinnosť správnych orgánov prejednávať vec bez zbytočných prieťahov.

Pred súdom neobstojí obrana odporcu, že v súčasnej dobe bolo nevyhnutné prerušiť správne konanie podľa ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku v dôsledku začatia konania o predbežnej otázke. Z obsahu administratívneho spisu ako i z vyjadrení účastníkov vyplýva, že predbežnou otázkou je podľa názoru odporcu skutočnosť, „či došlo k platnej a účinnej evidencii zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z.“, ktorá otázka je predmetom určovacej žaloby vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 27C/194/2011. Krajský súd v Trenčíne konštatuje, že uvedený záver odporcu o potrebe prerušiť správne konanie v dôsledku vyššie uvedeného prebiehajúceho súdneho konania nie je správny. Naopak, Krajský súd v Trenčíne zastáva ten názor, že prerušenie správneho konania nie je dôvodné za stavu vyššie popísaného (dĺžka správneho konania viac ako 7 rokov) a zároveň za stavu, kedy prvostupňový správny orgán po zaevidovaní zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru č. 2010/99/000196-210 o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. dňa 26.08.2010 už vo veci opakovane (dvakrát) rozhodoval rozhodnutiami č. 2011/00057-25 z 17.05.2011, č. 2011/000490-4 z 02.01.2012, a to bez toho, aby inicioval, príp. vyzval účastníka správneho konania na podanie návrhu na príslušný orgán o vyriešenie predbežnej otázky, čo znamená, že si túto predbežnú otázku vyriešil správny orgán sám, pričom ani v poslednom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho správneho orgánu č. 2012/00173-29 z 25.10.2012 nie je vyslovený právny názor (ktorým by bol prvostupňový správny orgán viazaný podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku) o potrebe prerušenia správneho konania v dôsledku vedenia súdneho sporu na Okresnom súde Trenčín (sp. zn. 27C/194/2011), keď za právny názor o potrebe prerušiť správne konanie nemožno považovať, cit.: „Ďalej Krajský lesný úrad v Trenčíne zistil, že Obvodný lesný úrad v Trenčíne zaevidoval podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. dňa 26. augusta 2010 zmluvu pre poľovný revír Dubiská, užívateľ Lesy SR, š.p., Banská Bystrica. Na základe takto zaevidovanej zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru sa v poľovnom revíri Dubiská riadne vykonáva právo poľovníctva. Obvodný lesný úrad v Trenčíne v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ako sa s touto skutočnosťou, ktorá mala zásadný vplyv na prejednávanú vec vysporiadal.“ Navyše, obligatórne prerušenie správneho konania podľa ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku je potrebné interpretovať v nadväznosti na ust. § 40 ods. 1 správneho poriadku tak, že správne konanie je správny orgán povinný prerušiť vtedy a len vtedy, ak sám dal podnet príslušnému orgánu na začatie konania o predbežnej otázke alebo ak dal takýto návrh účastník na výzvu správneho orgánu a v lehote ním určenej. O žiaden z uvedených prípadov v prejednáwanej veci nejde, keď určovaciu žalobu (ktorej predmetom má byť podľa názoru odporcu prejudiciálna otázka) podal navrhovateľ z vlastnej iniciatívy (bez toho, aby ho k tomu vyzval odporca) a odporca sa o tejto určovacej žalobe dozvedel až dňa 13.12.2012. V žiadnom prípade preto nejde v súdnej veci o obligatórne prerušenie správneho konania.

Podľa ust. § 40 ods. 1 správneho poriadku, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

V rámci zisťovania podkladov pre rozhodnutie správny poriadok upravuje tzv. predbežnú (prejudiciálnu) otázku. Rozumie sa ňou taká otázka, od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania. Na jej vecné rozhodnutie však nie je príslušný správny orgán, pred ktorým prebieha dané správne konanie, ale iný správny orgán, prípadne súd. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania.

V takýchto prípadoch prichádzajú do úvahy tri možné riešenia:

- Príslušný orgán o takejto veci už rozhodol. V takomto prípade je správny orgán rozhodnutím o predbežnej otázke viazaný. Pre túto viazanosť je rozhodujúci výrok rozhodnutia.

- Príslušný orgán o takejto otázke nerozhodol. Správny orgán preto môže konanie prerušiť (§ 29 ods. 1) a dá podnet tomuto orgánu na začatie konania. Ak dal správny orgán podnet na konanie o predbežnej otázke inému orgánu, musí vyčkať na rozhodnutie o predbežnej otázke. Po právoplatnosti rozhodnutia o predbežnej otázke správny orgán pokračuje v konaní (§ 29 ods. 4). Tento variant prichádza do úvahy v prípade, ak príslušné konanie možno začať bez návrhu účastníka. Ak konanie možno začať len na návrh účastníka, správny orgán ho vyzve, aby taký návrh podal. Ak tak účastník v určenej lehote neurobí, správny orgán si môže urobiť úsudok o predbežnej otázke sám.

- Správny orgán si urobí úsudok o predbežnej otázke sám. Pôjde jednak o prípady ak účastník v určenej lehote (v ktorej ho správny orgán vyzval na podanie návrhu na príslušný orgán o vyriešenie predbežnej otázky) nepodal takýto návrh a tiež vtedy, ak to bude vyžadovať plynulosť a rýchlosť konania.

Ak si správny orgán urobí úsudok o veci sám, týka sa to len tohto jedného konkrétneho prípadu. Takýto postup nevylučuje, že vecne príslušný správny orgán alebo súd vec neskôr posúdi vo vlastnej kompetencii, prípadne aj s iným právnym záverom. Z toho dôvodu posúdenie predbežnej otázky správnym orgánom nemôže byť súčasťou výroku rozhodnutia a musí byť uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Vo výroku sa premietne iba v spôsobe rozhodnutia vo veci samej.

Ak by príslušný správny orgán alebo súd o predbežnej otázke rozhodol inak, táto skutočnosť je dôvodom na obnovu konania (§ 62 ods. 1 písm. b/) alebo na zmenu, prípadne zrušenie rozhodnutia na základe preskúmania rozhodnutia v mimoodvolacom konaní.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Nečinnosť je v skutočnosti pasivita správneho orgánu vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť sa najčastejšie prejavuje v opomenutí predpísaných úkonov (napr. vykonávanie úkonov bez vedomia účastníkov, opomenutie predvolať účastníka) alebo v zbytočných prieťahoch (v nevykonávaní žiadnych úkonov) pri postupe správneho orgánu, ale môže sa prejaviť aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán poukazuje na nedostatok právomoci a vec vybaví listom alebo informáciou, konanie zastaví záznamom v spise, prípadne konanie bezdôvodne preruší a pod..

Krajský súd v Trenčíne v prejednávanej veci zistil také skutočnosti, ktoré preukázateľne odôvodňujú záver, že odporca bez vážneho dôvodu do dnešného dňa (od 07.05.2008 do 03.08.2015, teda viac ako 7 rokov) právoplatne nerozhodol v merite veci schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň so sídlom Dopravná 2069/1, Topoľčany, IČO: 31 202 594, ktoré konanie sa vedie na Okresnom úrade Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor pod č. OÚ-Bn-PLO-214/002591. Zároveň je z administratívneho spisu zrejmé, že navrhovateľ sa domáhal opakovane bezúspešne nápravy (odstránenia nečinnosti), čím je splnená podmienka vyčerpania dostupných prostriedkov v zmysle poslednej vety ust. § 250t ods. 1 O.s.p. (podmienka prípustnosti návrhu). Krajský súd v Trenčíne je toho názoru, že dobu rozhodovania viac ako 7 rokov vo veci schválenia zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva už nie je možné ospravedlniť žiadnymi skutočnosťami a už vôbec nie je možné sa stotožniť s právnym názorom odporcu o potrebe prerušenia tohto správneho konania v dôsledku prebiehajúceho súdneho konania z dôvodov, ako Krajský súd v Trenčíne uviedol vyššie. Krajský súd v Trenčíne preto dospel jednoznačne k záveru, že odporca je v konaní bez vážneho dôvodu nečinný, a

preto Krajský súd v Trenčíne uložil odporcovi povinnosť vo veci konať a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia, ktorú lehotu Krajský súd v Trenčíne považuje za primeranú (§ 250t ods. 4 O.s.p.).

Súd tiež považuje za potrebné upozorniť, že podľa § 250u O.s.p. za nedodržanie lehoty uvedenej v tomto rozhodnutí, môže súd na návrh účastníka, ak je správny orgán nečinný, uložiť pokutu do 3 280 eur, a to aj opakovane.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože z obsahu spisu nevyplýva, žeby mu nejaké trovy vznikli a navyše navrhovateľ ani náhradu trov konania nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné (§ 250t ods. 7 O.s.p.).